

Konfederacija slovenskih sindikatov
Sindikati Koroške
Za ljudi in Slovenijo

Konvencija št. 105

**KONVENCIJA
O ODPRAVI PRISILNEGA DELA**

Generalna konferenca Mednarodne organizacije dela, ki jo je v Ženevi sklical Administrativni svet Mednarodnega urada za delo in se je 5. junija 1957 sestala na svojem štiridesetem zasedanju, je obravnavala vprašanje prisilnega dela kot četrto točko dnevnega reda zasedanja in upoštevala določbe Konvencije o prisilnem delu iz leta 1930 in upoštevala, da Konvencija o suženjstvu iz leta 1926 določa, da je treba sprejeti vse potrebne ukrepe za preprečitev, da se obvezno ali prisilno delo ne bi sprevrglo v razmere, podobne suženjstvu, in da Dopolnilna konvencija o odpravi suženjstva, trgovine s sužnji, ustanov in prakse, podobne suženjstvu, iz leta 1956 predvideva popolno odpravo zaslužnjenja zaradi dolgov in tlačanstva, in upoštevala, da Konvencija o zaščiti plač iz leta 1949 določa, da je treba plače izplačevati redno, in prepoveduje načine plačila, ki delavcu odvzemajo resnično možnost, da prekine svojo zaposlitev, ter sklenila, da sprejme nadaljnje predloge glede odprave določenih oblik prisilnega ali obveznega dela, ki pomenijo kršenje človekovih pravic, ki jih omenja Ustanovna listina Združenih narodov in določa Splošna deklaracija o človekovih pravicah, ter določila, da so ti predlogi sestavljeni v obliki mednarodne konvencije, in sprejema petindvajsetega junija tisočdevetstosedeminpetdesetega leta tole konvencijo, ki se imenuje Konvencija o odpravi prisilnega dela, 1957:

1. člen

Vsaka članica Mednarodne organizacije dela, ki ratificira to konvencijo, se obvezuje, da bo zatirala vsako obliko prisilnega ali obveznega dela in da ga ne bo uporabljala:

- (a) kot sredstvo politične prisile ali vzgoje ali kot kazen za zavzemanje in izražanje političnih stališč ali stališč, ki so ideološko v nasprotju z uveljavljenim političnim, družbenim ali gospodarskim sistemom;
- (b) kot način pritegnitve in uporabe delovne sile za gospodarski razvoj;
- (c) kot sredstvo delovne discipline;
- (d) kot kazen za sodelovanje v stavkah;
- (e) kot sredstvo rasnega, družbenega, nacionalnega ali verskega razlikovanja.

2. člen

Vsaka članica Mednarodne organizacije dela, ki ratificira to konvencijo, se obveže, da bo učinkovito ukrepala, da bi zagotovila takojšnjo in popolno odpravo prisilnega ali obveznega dela, kot je določeno v 1. členu te konvencije.

3. člen

Listine o ratifikaciji te konvencije se pošljejo generalnemu direktorju Mednarodnega urada za delo v registracijo.

4. člen

1. Ta konvencija zavezuje samo za tiste članice Mednarodne organizacije dela, katerih ratifikacije so registrirane pri generalnem direktorju.
2. Veljati začne dvanajst mesecev po dnevu, ko sta pri generalnem direktorju registrirani ratifikaciji dveh članic.
3. Potem začne ta konvencija veljati za vsako članico dvanajst mesecev po dnevu registracije njene ratifikacije.

5. člen

1. Vsaka članica, ki je ratificirala to konvencijo, jo lahko z aktom, ki ga pošlje v registracijo generalnemu direktorju Mednarodnega urada za delo, odpove po preteku desetih let od dneva, ko je prvič začela veljati. Ta odpoved začne veljati šele eno leto po dnevu njene registracije.
2. Vsaka članica, ki je ratificirala to konvencijo in ki v enem letu po izteku desetletnega obdobja iz prejšnjega odstavka ne uveljavi pravice do odpovedi po tem členu, bo ostala zavezana za naslednje desetletno obdobje, potem pa jo lahko pod pogoji iz tega člena odpove po izteku vsakega desetletnega obdobja.

6. člen

1. Generalni direktor Mednarodnega urada za delo obvesti vse članice Mednarodne organizacije dela o registraciji vseh ratifikacij in odpovedi, ki so mu jih poslale članice organizacije.
2. Ko generalni direktor obvesti članice organizacije o registraciji druge ratifikacije, ki mu je bila poslana, jih opozori tudi na dan, ko bo ta konvencija začne veljati.

7. člen

Generalni direktor Mednarodnega urada za delo sporoči generalnemu sekretarju Združenih narodov zaradi registracije v skladu s 102. členom Ustanovne listine Združenih narodov vse podatke o vseh ratifikacijah in odpovedih, ki jih je registriral v skladu z določbami prejšnjih členov.

8. člen

Administrativni svet Mednarodnega urada za delo predloži, kadarkoli meni, da je to potrebno, Generalni konferenci poročilo o uporabi te konvencije in prouči, ali je primerno na dnevni red konference uvrstiti vprašanje njene celotne ali delne spremembe.

9. člen

1. Če konferenca sprejme novo konvencijo, ki to konvencijo v celoti ali delno spreminja, in če z novo konvencijo ni drugače določeno,
 - (a) povzroči ratifikacija nove konvencije, ki to konvencijo spreminja, s strani posamezne članice *ipso jure* takojšnjo odpoved te konvencije ne glede na določbe 5. člena zgoraj, če in ko nova konvencija, ki spreminja to konvencijo, začne veljati;
 - (b) od dneva, ko začne veljati nova konvencija, ta konvencija članicam ni več na voljo za ratifikacijo.
2. Ta konvencija v vsakem primeru še naprej velja v svoji sedANJI obliki in vsebini za tiste članice, ki so jo ratificirale, niso pa ratificirale konvencije, ki spreminja to konvencijo.

10. člen

Angleška in francoska različica besedila te konvencije sta enako veljavni.